

عنوان مقاله:

تربیت دینی و فناوری نوین

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات راهبردی در تعلیم و آموزش و پرورش، دوره 1، شماره 8 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

موسی فامیلی -

خلاصه مقاله:

هدف از تربیت دینی، حضور قرآن و سیره معصومین (ع) در متن زندگی دانش آموزان است. ما با تعلیم مسائل دینی و با روش های مطلوب و خاص می توانیم در دانش آموزان درک و شعور دینی ایجاد کنیم. تربیت دینی یعنی شناخت آموزه های دین، تبدیل این شناخت ها به باورهای قلبی و به کار بستن این باورها در رفتارهای فردی و اجتماعی. در نتیجه، افراد در فرایند تعلیم و تربیت دینی، به گونه ای تربیت می شوند که در گرایش های شان نسبت به زندگی، اعمال و تصمیم های شان و در برخورد با تمام امور، همواره حاکمیت ارزش های الهی را احساس کنند. در چنین نظامی علاوه بر ایجاد نظم ذهنی، دانش آموزان به گونه ای تربیت می شوند که دانش را صرفاً برای ارضای کنجکاوی های فکری یا منافع دنیوی کسب نمی کنند، بلکه منطقی و متقی بار می آیند و فراهم آوردن موجبات رفاه مادی، معنوی و اخلاقی خانواده، ملت، خود و دیگران را وجهه ی همت خویش قرار می دهند. در این نوع از تربیت، هدف تنها کسب معرفت نیست، بلکه رشد و شکوفایی موزون همه ی ابعاد وجودی انسان مورد توجه قرار دارد. اهمیت معلم در اسلام، بیانگر نقش و کاربرد او در جامعه است. اگر نقش معلم حیاتی نبود اسلام تا این حد به او بها نمی داد.

کلمات کلیدی:

اسلام، معلم، قرآن، نقش و کاربرد دین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2000808>

